A°. 1838. N°. 103.

DONDERDAG DEN 27sten DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 24 December 1838.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 324 | 24, bepaald, dat de bij art. 92 van het Reglement voor de Schuttery alhier, bedoelde *Schutters-Raad*, voor het jaar 1839, bestaan zal uit de Heeren:

Kapt. Adjudant J. HELB, als *Président*.
1e. Luitenant E. J. S. STUGER,
2e. Luitenant H. J. A. WITTERING,
Sergeant-Majoor H. W. VARENHORST,
Sergeant S. H. DE GRANADA,
Korporaal R. H. BRAAM,
Schutter H. E. BUHK,
als *Leden*.

Mitsgaders:

Dat de functien van Griffier bij voormelden Raad gedurende 1839, zullen worden waargenomen door den Kapitein Kwartiermeester bij de Schuttery, H. BENJAMINS.

De Kapitein Adjudant,
R. R. ESSER.

Plaatselijke Policie.

Bij gelegenheid van de op handen zijnde *Oude*- en *Nieuwejaarsdagen*, worden de Ingezetenen dezer Stad herinnerd aan de Publicatie van 19 | 25 November 1828, inhoudende verbod *om binnen den omtrek der Stad Vuurwapenen of Vuurwerken onder welke benaming ook af te schieten of op te laten.*

De ondergeteekende vertrouwt, dat Ouders, Voogden en Hoofden van huisgezinnen ter wegneming van alle gevaar hetwelk door het afsteken of oplaten van Vuurwerken kan ontstaan, kunnen zullen medewerken tot handhaving van dit verbod; terwijl hij zijnerzijds de bevelen heeft gegeven, dat door de Policie op het naarstigst worde gewaakt.

Paramaribo den 26 December 1838.

De Procureur Generaal *ad interim* der Kolonie SURINAME,
P. FIERS SMEDING.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITKLAREN.

Den 21sten dezer, de Nd. Am. Brik *Spartan*, Kapt. P. [illegible], naar Neder-district Nickerie naar Boston; lading: 49 vaten Malassie en diverse Plantadie Goederen.

Den 22sten, de Engelsche Sloep *Water Witch*, Kapt. G. Fraser.

Den 24sten, de Engelsche Schoener *Robert Hayner*, Kapt. William Payne. — Beide naar Demerary.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Delphijn*, Kapitein G. Ellart, naar het Opper-district Nickerie.

Idem, het Schip *Julia*, Kapt. J. Hilbrands, naar Amsterdam; lading: 398 vaten Suiker, 58 balen [illegible], 1 vat oud Koper en 7 vaten Rum.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Couranten tot en met 3 October 1838.)

NEDERLANDEN.

LEEUWARDEN, 23 *October*.

De Courant dezer stad behelst het volgende berigt uit Harlingen, 21 October, omtrent de ontzettende schipbreuk van het Harlinger beurtschip, in den nacht tusschen donderdag en vrijdag j. l.:

» In den stormachtigen avond en nacht van den 18den dezer, had in de nabijheid dezer stad een ramp plaats, waarvan de jaarboeken van dit gewest slechts nog één voorbeeld weten op te nemen, om die van noodlottig als zeldzaam te. De beurtschipper van Harlingen op Amsterdam, *Beeke Feekes van der Werf*, donderdag l. langen tijd op bedaarder weer en gunstig wind gewacht te hebben, ondernam eindelijk de zeis des namiddags te half twee ure, hebbende aan boord, behalve zijnen stuurman, en kok, naar gezegd, berekenen, vier en twintig passagiers.

» Tot op de hoogte der zoogenaamde Boontjes gekomen zijnde, was de wind van lieverlede al sterker toegenomen niet alleen, maar ook hoe langs wegs geloopen, en had hij het onraadzaam geoordeeld den zijner zwaarden te verliezen, derhalve hij besloot terug te keeren. Toen hij echter des avonds omstreeks te half zeven ure, met een vliegende voor den wind tot aan den mond der haven weder genaderd was, kwam hij ongelukkiglijk het juiste punt te missen, door een geweldig sterkgaand getij om de Noord, zoodat de achtersteven op de steenen van het Noorderhoofd stiet, het roer uit de haken geligt werd, en verloren ging, terwijl het nu geheel van stuur ontblootte vaartuig, de haven voorbij en noordwaarts opgedreven werd, tot op de zoogenaamde plaatjes, ruim zeven uren van deze stad, waar men het voor een kettingkabel ten anker wist te werpen; doch nu ontdekte men een belangrijk lek; met een bruischend geweld stroomde het water binnen, en wel zoo snel, dat onderscheidene zich in de kajuit of kelders bevindende personen geen tijd hadden zich te redden. Nauwelijks was deze mare alhier verspreid; of allen stroomde naar het noorder bolwerk, van waar men de noodlottige en hulpeloozen der bedreigde schepelingen met onderscheid gewaar kon worden. Al dadelijk was men op middelen tot redding bedacht, en bemoeiden zich vele menschlievenden, om hulp te verschaffen. Eigenaardig sprak men daartoe den kapitein van de stoomboot *Prins Frederik* aan, om zoo mogelijk het schip in de haven te slepen, of de beeren passagiers over te nemen; doch deze verklaarde zich niet derwaarts te kunnen begeven; daar op hem de verantwoordelijkheid voor het vaartuig rustte. Daarop wendde men zich tot het personeel van de loodsdienst, liggende een der loodsvaartuigen buiten de sluizen gereed, en verzocht men de loodsen toch onverwijld alles in het werk te stellen, om de in nood zijnde menschen te redden. Deze aanzoeken werden onmiddellijk achtervolgd door onderscheidene en belangrijke aanbiedingen aan geld; zelfs gaven gansche bevonden, geboden voor het eventueel redden of behoudigen van het loodsvaartuig, en alle aandrang en overredingi gebezigd, om de respective loodsen hoofd voor hoofd, en gezamenlijk over te halen met het bedoelde vaartuig uit de haven te gaan. Terwijl men hen vruchteloos trachten over te halen, boden zich een aantal menschlievende en moedige varensgezellen uit deze stad vrijwillig en zonder eenige toezegging op belooning, tot redding aan, om, indien men hun slechts een geschikt vaartuig konde geven, alsdan de redding ten minste te beproeven. Doch door een toevalligen en noodlottigen samenloop van omstandigheden, konden zij geen geschikt vaartuig meester worden, daar velen van oordeel waren, dat er met sloepen niets uit te veeren was, waartoe anders de groenlandsche sloepen zouden worden aangeboden, daar ook de loodsen weigerden om hunne boot tot dat menschlievend einde af te staan; zij gelieten zich eindelijk, als of zij zelven er op uit wilden zeilen, zoodra het weder en tij iets gunstiger en handzamer worden.

Inmiddels toonde men de gestadig om hulp roepende schepelingen, door het ontsteken van teertonnen op den dijk, dat men hen opgemerkt had; dat men door deze verlichting op eene te verwachten stranding was voorbereid, en hield men door het gedurig voortgaan daarmede tevens hunne hoop en moed levendig.

» Zoo was het allengskens middernacht geworden; maar nog ging de storm niet liggen, zoo dat het bij het voornemen der loodsen bleef. Het was toen, dat drie engelsche kapiteins welke met hunne schepen in de haven lagen, te weten *Daniel Charrosin*, *James Atkins* en *Henry Dishey*, het edel en stoutmoedig besluit namen, om met twee bunner sloepen, de eene bemand met drie, de andere met vier bunner matrozen, een gevaarlijken tocht naar het gezonken schip te ondernemen.

» Kapitein *D. Charrosin* bereikte gelukkig zijn doel, doch vreezende dat een te groot aantal der nog op het wrak te leven zijnde passagiers te gelijk op zijne sloep zoude aanklemmen, waardoor de sloep gevaar zou loopen om te zinken en allen alsdan den dood in de golven zouden vinden, bleven hem af, en wierpen in de nabijheid van het schip hunne dreg uit, waarvoor zij bleven liggen tot den dageraad aanbrak, zonder ophouden de ongelukkige schipbreukelingen, die tot levensbehoud in want en naar geklommen waren, toezeggende om moed te houden tot dat men aan bij den anderen daartoe te hulp zou kunnen komen. Tot verwondering der ramp scheurde reeds omstreeks 2 ure het voorwaad in stukken, en sleepte het drie slagtoffers mede, welke aldaar hunne redding gezocht hadden. De andere boot zag zich genoodzaakt, om, na vele vruchtelooze pogingen tot ontdekking van het in zwarte duisternis gehulde schip, weder naar de haven terug te keeren.

» Eindelijk brak het zoo vurig gesmeekte daglicht aan, maar barstte ook de storm, als met vernieuwde woede, wederom los. Desniettemin waagde het thans de manschap den eersten sloep, om te enteren, en was zij gelukkig genoeg, om drie der schipbreukelingen te verlossen van het wrak, en behouden in de haven te brengen. Nu wilden de edele vreemdelingen voort daarop eene tweede reis beproeven, daar zij wisten hen te hebben gedaan gansche nacht rusteloos hadden doorgebragt, hunne grootsche taak niet volbragt zien, en alles daartoe in gereedheid gebragt, om zoo spoedig mogelijk weder in zee te steken, als [illegible] van krachten zijnde, tot volbrenging daarvan de beter in staat waren. Deze weigerden dan met

de twee sloepen eene nieuwe poging, onder aanvoering van onze heldhaftige stadgenooten *Simon van der Meer* en *Jacobus Willem Jager*, beide bevaren en kloeke zeelieden, die zich in den beginne reeds bereid hadden verklaard om den reddenden arm te bieden. Hun mogt het gebeuren om de nog zes levend aanwezigen en twee lijken van den gezonken bodem aan wal te brengen. De overige passagiers, gelijk ook de beurtschipper en kok, waren reeds in den voormiddag door de aanhoudende stortzeën van boord geslagen, of in het ruime vaartuig jammerlijk omgekomen.

De lijken dezer ongelukkigen zijn gedeeltelijk hier reeds aangebragt of aangespoeld, en gedeeltelijk worden ze nog vermist.

DUITSCHE POST.

BERLIJN, 8 *October*.

Heden hebben vele militaire en civiele personen zich plegtig en vrolijk vereenigd tot viering des 25sten verjaardags van den veldslag bij Leipsig, die aan Duitschland deszelfs vrijheid en zelfstandigheid heeft terug gegeven.

De circulaire der Belgen aan de Pruisische Rijnlanden om dezelve tot oproer tegen derzelver braven Koning aan te zetten, wordt hier overal slechts als eene satyre aangemerkt. Men gelooft den Falstaff van Shakespeare te hooren bij het klinken van den zelfgeprezen moed der blaauwkielen, die zich gaarne van nieuwen bijstand willen verzekeren, naardien zij bemerken, dat men het te eeniger tijd op het lijf zal vallen. Zij trachten door kuiperijen en verfoeijelijke verdigsels het gouvernement van Pruisen te hoonen, hetwelk toch in elk opzigt de welvaart in de westelijke provincien bevordert, en kunsten, wetenschappen en nijverheid aldaar tot eenen hoogen trap heeft verheven. Waarschijnlijk willen deze niet zeer achtingswaardige naburen hunne verachtelijke vlekken vermengen door een verbond met de getrouwe en brave Rijnlanders, die echter voor eene zoo weinig roemrijke verbintenis hartelijk zullen bedanken.

In het zuiden van Rusland worden tegenwoordig verbazend groote massas krijgsvolk bijeengetrokken, die onmogelijk alle tegen de Circassiers kunnen gebezigd worden, vermits het terrein aldaar geene ontwikkeling van overgroote legers toelaat. Naar men vermeent zal de Keizer in het laatst van October de armee van het zuiden keuren in gezelschauw nemen.

Den 22sten. — De vijandelijkheden zullen hervat worden en dit oogenblik [illegible] vervolgd. Verscheidene reizigers zijn [illegible] berooid, één zelfs is vermoord geworden, [illegible] tusschen is onze politie [illegible] op het spoor en twee der roovers bevinden zich [illegible] in hechtenis.

Den 24sten, 29 *October*.

Een bedroevend ongeluk heeft gisteren in de het benoorige Niederambt plaats gehad. Een arme doch brave dagloonder verliet des morgens vroeg met zijne vrouw en moeder zijne echtelijke woning, om de mis te hooren, en lieten een kind van vier maanden en een vierjarig meisje aan het toezigt van een zesjarig knaapje over. Toen de ouders naar huis keerden stond hunne woning in lichte laaije vlam, de geheele [illegible] opgeborgen van den oogst werd door den brand verslonden, en de twee jongste kinderen kwamen aldaar deerlijk in de vlammen om. Het knaapje wist zich nog te redden door met verbranden lijve uit het raam te springen. — Moge dit zwaarlijk vreeselijke geval tot waarschuwing verstrekken aan de landlieden, die dikwijls hun [illegible] kinderen alleen en zonder [illegible] laten.

Het Antwoord der Staten-Generaal.

Zal men buiten 's lands het Hollandsche volk [illegible] den spot kunnen! Zal men ons den [illegible] zien, van het hoger voorbeeld [illegible] maten, naar den maatstaf volgens welken men [illegible] de natie beoordeelt, alwaar de [illegible] eens dagbladschrijvers den gang der Regering kunnen bepalen, en de grillen eener opgeruide menigte voor de politieke agenda doorgaan? Van het oogenblik af aan, dat Holland heeft kennis bekomen, van de wijze waarop men, waarschijnlijk, 's Konings voorstel tot het toetreden der 24 Artikelen zal beantwoorden, heeft de gansche natie zich op eene bewonderenswaardige wijze onderscheiden, door hare kalme en welberadene houding. Geene gewestelijke noch stedelijke autoriteit, geene vereeniging van burgers heeft door ontijdige en onberadene stappen hare gevoeligheid over het overgt dat men ons wil aandoen, openbaar gemaakt, en de Regering in derzelver ernstige en rijpe overweging, omtrent hetgeen haar te doen zal staan, gestoord en belemmerd. Een ieder is rustig en bedaard gebleven, met vertrouwen afwachtende wat de Vorst en, na hem, de wettige vertegenwoordigers des volks tot 's lands oorbaar zouden vermeenen te behooren. De dagbladen, die bij ons, dank zij den Hemel, de openbare meening niet behoeven te leiden, maar daarvan op veilige afstanderingen na, slechts de uitdrukking zijn, konden zich dus ook niet anders onderscheiden, dan door een redeneertrant, ontdaan van allen geest van opruijing, van alle, niet met onzen toestand passende bedreigingen, of van ons nationaal karakter vreemde aanmerkingen. Intusschen heeft men zich, en het is niet de eerste maal, vreeselijk omtrent onze wezentlijke gezindingen bedrogen. Onze bedaardheid was geene onverschilligheid; onze kalmte geene moedeloosheid; onze rust geene afmatting. Wij dachten met degelijkheid over onze zaken, en onderhielden ons daarvan; al deden wij ook het gansche land niet weergalmen van het gejuich van dolzinnige klubisten, of van misleide en opgewonden volksverzamelingen. Wij wikten en wogen met de meest mogelijke onpartijdigheid en rondborstigheid de verschillen, de gevolgen welke uit 's Konings verklaring zouden kunnen voortvloeijen, maar daarom brogten wij het land niet in rep en roer, noch verspreidden onrust zelfs in de naburige rijken. In een woord, wij toonden, in de moeijelijke omstandigheden waarin wij ons bevonden, en gelijk wij dit in de laatste jaren meermalen gedaan hebben, dat wij Hollanders waren en wel zoodanigen als onze voorvaderen zich betoonden in de hagelijke tijden, die zij zoo lang beleefd hebben. Dit bewijst de vastberadenheid, gewoon om ons met de Belgen op eene minnelijke wijze te vereffenen, niet willen begrijpen, nu van [illegible] bespottelijke en, voor de [illegible] ongenaakte voorspellingen, omtrent [illegible] velen, voorzeker wurig verlangde, breuk tusschen den Koning en het volk, van [illegible] zekerheid, welke men meende te hebben, en waarvan sedert eenige dagen de Fransche, Engelsche, Duitsche en Belgische bladen vol zijn, dat de Staten-Generaal bij hun antwoord [illegible] den Generaal, die met [illegible] vergenoegen door de Mogendheden [illegible] zeggen te [illegible], dat zulks [illegible] hoogst voorbarig [illegible] zoo [illegible] zijn, [illegible] zijn [illegible] zijn [illegible] zijn